

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

הע"ז 1700-08 מ.ג. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ' [REDACTED]

בפני : כב' השופט ד"ר יצחק לובוצקי

המאשימה מ.ג. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז

ע"י ב"כ עו"ד דן טוניק

נגד

הנאשמים

1.

2.

ע"י ב"כ עו"ד אלעד שרון

הכרעת דין

- 1
- 2 נגד הנאשמת 1, [REDACTED] (להלן: "הנאשמת"), הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של
- 3 העסקת אחד עשר (11) עובדים זרים ללא העמדת מגורים הולמים, בניגוד להוראות סעי' 2(ב)(4) לחוק
- 4 עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים), התשנ"א-1991 (להלן: "חוק
- 5 עובדים זרים") ולתקנות עובדים זרים (איסור העסקה שלא כדין והבטחת תנאים הוגנים (מגורים
- 6 הולמים), תש"ס-2000 (להלן: "התקנות") וכן עבירה של העסקת העובדים ללא מסירת פירוט שכר
- 7 כדין, עבירה לפי סעיף 2(ב)(7) לחוק עובדים זרים.
- 8 כתב האישום הוגש כנגד הנאשמת כמעסיקה, וכנגד נאשם מס' 2 [REDACTED] (להלן: "הנאשם")
- 9 כנושא באחריות של מנהל ונושא משרה, לפי סעיף 5 לחוק עובדים זרים.
- 10
- 11 בדיון שהתקיים ביום 6.07.10, הודיעה ב"כ המאשימה כי החליטה לחזור בה מכתב האישום ככל
- 12 שהוא מתייחס לעבירה של העסקה ללא מגורים הולמים לפי סעיף 2(ב)(4) לחוק (עמ' 1 שורה 7
- 13 לפרוטוקול). לפיכך, נותר לפני האישום של העסקה ללא פירוט שכר בלבד.
- 14
- 15 בדיון מיום 15.3.11, בתום שמיעת עדויות התביעה, הועלתה על יד ב"כ הנאשמים טענת "אין להשיב
- 16 לאשמה". בהחלטה מיום 10.4.11, נדחתה טענת הנאשמים כי "אין להשיב לאשמה" והתיק נקבע
- 17 לשמיעת ראיות ההגנה. עם תום שמיעת הראיות נדרשו הצדדים לסכם טיעוניהם בכתב.
- 18
- 19 ב"כ המאשימה טוענת, כי על פי סעיף 24 לחוק הגנת השכר, בנוסחו ביום ביצוע העבירה, חויב
- 20 מעביד: "...לנהל פנקס בדבר שכר העבודה המגיע לעובדיו, והשכר ששולם להם, וכן חייב הוא
- 21 למסור לעובדיו בכתב, פירוט שכר העבודה והסכומים שנוכו...". בנוסף, בתוספת להודעה בדבר
- 22 קביעת סוגי המעבידים החייבים לנהל פנקס שכר (פורסמה בי"פ 1558 מיום 9.10.1969, כפי שתוקנה
- 23 ביום 29.7.03) פורטה רשימה ארוכה של פרטים שעל המעביד לציין בפירוט השכר. ב"כ המאשימה
- 24 טוענת, כי הנאשמת 1 לא מסרה לעובדים פירוט שכר העומד בתנאים הקבועים בחוק הגנת השכר
- 25 ובהודעות שהותקנו מכוחו. אשר לנאשם 2 נטען, כי הנ"ל לא קיים את החובה המוטלת עליו בדין
- 26 ולא עשה כל שניתן בידו על מנת למנוע את ביצוע העבירה.

1 מתוך 6

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

הע"ז 1700-08 מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ

1 לאור כל האמור, המאשימה סבורה שיש להרשיע את הנאשמים בעבירה המיוחסת להם בכתב
2 האישום.
3
4 הנאשמים טוענים כי עפ"י הצהרת הנאשם לפני החוקר, העובדים קיבלו "ריכוז חשבון של השכר".
5 לטענתם, נכון לתקופה הרלוונטית לכתב האישום, לא היתה כל חובה שבדין להמציא לעובדים
6 דווקא תלושי שכר. מחדלי המאשימה בכך שהתעלמה מן הצהרת הנאשם לפיה קיים פירוט שכר
7 שנמסר לעובדים, וכי לכל אורך החקירה לא נדרש הנאשם להציג את ריכוז השכר. יתר על כן, לא
8 ניתן לצפות מהנאשם כי יציג מיוזמתו את ריכוז השכר, שעה שכלל לא הבין ולא ידע כי מן היות
9 החקירה היא עניין מסירת פירוט השכר ו/או התלושים לעובדים. בפועל עיון בפירוט/ריכוז השכר
10 כפי שנמסר לעובדים (2/מ) מנעלה כי נמצאו בו כל הרכיבים הנדרשים על פי דין. לאור האמור נטען, כי
11 המאשימה לא הוכיחה שהנאשמים הפרו הוראת חוק, כפי שהיתה בנוסחה דאז. לחלופין הנאשם
12 מבקש להפעיל את הגנת "זוטי דברים" המופיעה בסעיף 34יז. לחוק העונשין.
13 עוד נטען, כי לנאשמים נגרם היזק ראיתי, לאור העובדה כי המאשימה נמנעה מלדרוש בזמן אמת
14 את הצגת פירוט השכר שנמסר לעובדים ו/או לזמן את העובדים למתן עדות בעניין זה.
15

הכרעה:

16
17
18 אקדים אחרית דבר לראשית, וכנדרש על פי סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
19 התש"יב - 1982 אומר, כי החלטתי לזכות את הנאשמים ממה שיוחס להם בכתב האישום המתוקן.

20
21 סעיף 2(ב)(7) לחוק עובדים זרים קובע כי:

22 "מי שעשה אחד מאלה-

23 ...

24 לא מסר לעובד הזר תלוש שכר או מסר לעובד הזר תלוש שכר שלא

25 נכללים בו פרטי השכר ששולם לעובד, כולם או חלקם, בניגוד להוראות

26 סעיף 24 לחוק הגנת השכר, התשי"ח - 1958;" (להלן: "חוק הגנת השכר").

27 ...

28 דינו -

29 (א) לגבי עבירה לפי פסקאות (5), (6) או (7) - כפל הקנס האמור

30 בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וקנס נוסף פי ארבעה

31 מהקנס האמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, לעובד,

32 לכל יום שבו נמשכת העבירה;"

33
34
35

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

הע"ז 1700-08 מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ' [REDACTED]

1

2 בסעיף 24 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (קודם לתיקון 24 אשר שנקנס לתוקפו בשנת 2009),
3 נקבע כך:

4

5 "מעביד חייב לנהל פנקס בדבר שכר העבודה המגיע לעובדיו, והשכר שישולם להם,
6 וכן חייב הוא למסור לעובדיו, בכתב, פירוט שכר העבודה ששולם והסכומים שנוכח;
7 שר העבודה יקבע בהודעה שתפורסם ברשומות את סוגי המעבידים שעליהם יחול
8 סעיף זה ואת הפרטים שיירשמו לפיו". (הדגשה הוספה).

9

10 בתוספת להודעה בדבר קביעת סוגי המעבידים החייבים לנהל פנקס שכר נפורסמה בייפ 1558 מיום
11 9.10.1969, אשר תוקן ביום 29.7.03 להלן: "ההודעה", נקבעו הפרטים שעל המעביד לכלול בפירוט
12 השכר והניכויים לעובד. ואלו הם:

13

14 שם משפחה ושם פרטי של העובד ומספר זהותו, שם המעביד ומען המפעל או העסק,
15 התקופה שלגביה ניתן התשלום וחישוב השכר הרגיל (התקופה או התקופות שבעדן שולם
16 השכר, מספר ימי עבודה בתקופה שלגביה ניתן התשלום; השכר הרגיל; תשלומים שונים,
17 קיצבת ילדי העובד, סך כל השכר החייב בשיעורי מס הכנסה רגילים), תשלומים מיוחדים
18 (שכר בגין שעות נוספות, הענקות מאושרות בגין פריון עבודה, תשלומים שונים הפטורים
19 ממש הכנסה, סך כל השכר והתשלומים), הניכויים (ניכוי מס הכנסה, ניכוי היטלי חובה,
20 ניכוי דמי ביטוח לאומי, ניכוי לקופת גמל או לקרן פנסיה, ניכויים אחרים) וסך כל
21 הניכויים), פרטי פרעון (סך כל המגיע לעובד במועד התשלום, סך הכל נטו לתשלום),
22 שעות עבודה בפועל של העובד, ערך השכר המשולם לעובד בעד שעות עבודה וניכוי דמי
23 ביטוח בריאות.

24

25 בכתב האישום נטען כי הנאשמת 1 לא מסרה לעובדים הזרים פירוט בגין שכר העבודה ששולם
26 והסכומים שנוכו מהשכר. אין טענה כי לא נמסר לעובדים הזרים תלוש שכר. הטענה כפי שעולה
27 מכתב האישום הינה כי לא פורטו ניכויי השכר כמתחייב על פי דין. זאת כדרישת סעיף 24 לחוק
28 הגנת השכר, אשר כאמור בנוסחו הקודם, דרש שיפורטו בכתב הניכויים שנוכו מהשכר.

29

30 בחקירתו של הנאשם (ת/5) הוא מסר כי: "...אינני מקזז כלל ניכויי רשות משכר זה. העובדים אינם
31 מקבלים תלושי שכר, הם מקבלים ויכוז חשבון של השכר".

32

33 גם מנהל החשבונות של הנאשמת, מר יחיאל אבידן נחקר (ת/1) ובחקירתו מסר כי: "השכר היומי
34 הוא שכר ברוטו של 133.40. המעסיק אינו מנכה ניכויי רשות.

35

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

הע"ז 1700-08 מ.ג. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ

- 1
 2 לפיכך השכר נטו הוא בניכוי ניכויי חובה בלבד, למרות שהמעסיק מודע לכך שהיתה לו אפשרות
 3 לנכות ניכויי רשות".
 4
 5 העובדים לא נחקרו על ידי המאשימה, ולפיכך אין לי אלא לקבל את גרסת הנאשם כי אכן פירוט
 6 השכר נמסר לעובדים בפועל.
 7
 8 עיון בטפסי פירוט השכר שנהג הנאשם למסור לעובדים (2/מ) מעלה כי מפורטים בו, הן בעברית והן
 9 בתרגום לתאילנדית, הפרטים הבאים:
- 10
 11 "דו"ח חישוב משכורת לחודש (ציון החודש שלגביו נמסר הפירוט)
 12 שם הקלאי: [REDACTED]
 13 מושב: [REDACTED]
 14 שם: (בכל דו"ח מופיע באנגלית שמו הפרטי של העובד)
 15 מספר דרכון: (ציון מספר הדרכון של העובד)
 16 פירוט משכורת
 17 ימי עבודה: (ציון מספר ימי העבודה) (7.5 HR)
 18 שעות נוספות: (קיים פירוט מספר השעות הנוספות)
 19 כרטיס טיסה: ____-____
 20 סה"כ משכורת: (ציון סכום השכר ששולם)
 21 הוצאות
 22 מקדמה: ____-____
 23 קנייה בסופר: ____-____
 24 ניכויים/מיסים: ביטוח לאומי
 25 סה"כ הוצאות: ____-____
 26 סה"כ לתשלום: (ציון סכום השכר ששולם)"
- 27
 28 כאמור, מהפירוט לעיל עולה, כי רובם ככולם של הפרטים הנדרשים בתוספת להודעה מופיעים על
 29 גבי טפסי הפירוט שנמסרו לעובדים. כאשר על פי עדותו של הנאשם ו[REDACTED], הנאשמת לא נהגה
 30 לנכות מהעובדים ניכויי רשות, אף כי היתה רשאית לעשות כן בכפוף לדין. בפירוט השכר לא צוין שם
 31 המשפחה של העובד אלא שמו הפרטי בלבד, ו/או ציון בדבר ניכוי דמי ביטוח בריאות. כך גם אין
 32 פירוט של ערך השכר המשולם לעובד בעד שעת עבודה. ואולם כפי שצוין ב"כ הנאשם בסיכומיו,
 33 המדובר בפעולה אריתמטית פשוטה שניתן לחשבה באמצעות שימוש בנתונים נוספים אשר פורטו
 34 ע"ג טפסי הפירוט. מעבר לזאת, נראה כי מרבית הפרטים הנדרשים, אכן נרשמו על ידי המעסיק.
 35

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

הע"ז 1700-08 מ.י. משרד התמ"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ/ [REDACTED]

סעיף 34 ז. לחוק העונשין קובע כדלקמן:

" לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה,

נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך."

ב"כ המאשימה מפנה לפסק הדין ע"פ 807/99 מדינת ישראל נ' חיים עוזיאן, פ"ד נג(5) 761 (להלן: "עניין עוזיאן"), שם נקבע לאמור:

"באשר לשיקולים ... הרי שאלה צריכים להיבחן לפי טיבו הקונקרטי של המעשה והאינטרס הציבורי, וההגנה תתקבל רק באותם מקרים בהם אין במעשה עצמו מידה מינימלית של סכנה לערך החברתי המוגן ואין הוא הולם מבחינה עניינית את המושג של עבירה פלילית."

התרשמתי כי המקרה הנוכחי הוא מן המקרים החריגים המצדיקים שימוש בהגנת "זוטי דברים". שכן סבורני כי הנאשם עשה על מנת לקיים את הוראות הדין בכל הנוגע להעסקתם של העובדים הזרים אשר הועסקו תחתיו. ולראיה, בביקורת שערכו מפקחי המאשימה אצל הנאשמת לא נמצאה הפרה של הוראות חוק עובדים זרים והתקנות שהותקנו מכוחו, למעט הטענה של אי העמדת מגורים הולמים, טענה שבסופו של יום נמחקה מכתב האישום. מלבד האמור, התמקד ההליך הנוכחי באישום בדבר אי מסירת פירוט שכר. ואולם, כפי שכבר הובהר לעיל, הוכח כי הנאשמים נהגו למסור פירוט שכר לעובדים, פירוט שרובו ככולו עונה על דרישות הדין. באשר לפרטים שנעדרו מאותו פירוט, הרי שלטעמי המדובר ב"מידה מינימלית" של סכנה "לערך החברתי המוגן", וכן: מחדלה של הנאשמת בעניין זה אינו "...הולם מבחינה עניינית את המושג של עבירה פלילית" כלשונו של בית המשפט בעליון בעניין עוזיאן.

לאור כל האמור, החלטתי לזכות את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

משחלטתי שיש לזכות את הנאשמת, עולה שיש לזכות גם את הנאשם מעבירה על הוראות סעיף 5 לחוק עובדים זרים.

סוף דבר:

המאשימה בעיקרו של דבר, לא הצליחה להוכיח כי הנאשמת לא מסרה לעובדים הזרים פירוט הניכויים משכרם, וכי כפועל יוצא מכך המאשימה לא הוכיחה כי הנאשם עבר עבירה מכוח היותו נושא משרה אצל הנאשמת. על כן, אני מזכה את הנאשמים ממה שיוחס להם בכתב האישום.

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

הע"ז 1700-08 מ.י. משרד התמי"ת המחלקה המשפטית-עו"ז נ' [REDACTED]

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13

זכות ערעור : תוך 45 יום.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ב, 29 דצמבר 2011, בהעדר הצדדים

יצחק לובוצקי, שופט